गअणुज्जलकाणाणे मिअलोअणि भमन्तें
दिट्ठा पइ तह विरहसमुद्दन्तरें उत्तारहि मइं ॥ १२२ ॥

॥ उपसृत्याञ्जलिं बद्ध्वा ॥ हंहो हरिणापते ।

अपि दृष्टवानसि मम प्रियां वने
कथयामि ते तदुपलक्षणं शृणु ।
पृथुलोचना सहचरी यथैव ते
सुभगा तथैव खलु सापि वीक्ष्यते ॥ १२३ ॥

॥ विलोक्य ॥ कथमनादृत्य मद्वचनं कलत्राभिमुखं स्थितः । सर्वथा उपपद्यते परिभवास्पदं विधिविपर्ययः । यावदन्यमवकाशमवगाहिष्ये । ॥ परिक्रम्यावलोक्य च ॥ हन्त दृष्टमुपलक्षणं तस्या मार्गस्य ।

रक्तकदम्बः सो ऽयं प्रियया घर्मार्तशंसि यस्येदं ।
कुसुमसमग्रकेशरविषममपि कृतं शिखाभरणं ॥ १२४ ॥

॥ परिक्रम्यावलोक्य च ॥ तत्किं नु खलु शिलाभेदगतं नितान्तरक्तमिदमालोक्यते ।

प्रभालेपी नायं हरिहतगजस्यामिषलवः
स्फुलिङ्गः स्यादग्नेर्दहनमभिवृष्टं पुनरिदं ।
अये रक्ताशोकस्तवकसमरागो मणिरयं
यमुद्धर्तुं पूषा व्यवसित इवालम्बितकरः ॥ १२५ ॥

भवतु । आदास्ये तावत् ॥ इति ग्रहणं नाटयति ॥

पणइणिवद्धासाइअओ
वाहाउलणिअणाअणाओ ।